

LISTY

www.dubodiel.sk

Obec Dubodiel

• ročník XXIII

• číslo 2

• december 2023

**Tíchučko, tíško nôčka sadá,
drobný sniežik sa trúsi –
Srdce sa láske poddáva,
keď zaznie z polnočných veží
pesnička tichá, vianočná.**

Milí čitatelia našich LISTOV!

Obdobie od leta do zimy nám ubehlo veľmi rýchlo. Ostali už len spomienky zachytené na fotografiách a hlavne v našich srdciach. Jeseň sprevádzali prípravy na dôstojné oslavy storočnice kostola. Ako sa vydarili, to najlepšie vedia všetci, ktorí sa priamo zúčastnili organového koncertu, vystúpenia farského speváckeho zboru, účastníci slávnostnej svätej omše v nedeľu 22. októbra 2023, kde hlavným celebrantom bol pomocný nitriansky biskup Mons. Peter Beňo. Svätá omša sa začala slávnostným sprievodom miništrantov. Zastúpenie mali aj tí, ktorí túto službu vykonávali pred desiatkami rokov. Lavice zaplnili aj účastníci krojovaného sprievodu, ktorým sa hlásime k tradíciám našich predkov. Veď v minulosti ľudia chodili do kostola v slávnostných krojoch a tak vyjadrovali úctu a vďaku za dar chrámu a za dar patrocínia kostola a prosili o hojnosť Božích milostí. Pripravené pohostenie pri kostole a predaj darčiek a publikácie bolo pre návštevníkov tejto slávnostnej udalosti príjemným stretnutím farského spoločenstva. Popoludňajší koncert speváckeho zboru z Trenčína a vystúpenie Terchovskej muziky z dolníakov bolo vyvrcholením osláv. Dni na začiatku novembra nás

nenechávajú ľahostajnými k tým našim najmilším, ktorí nám zostali iba v našich srdciach a spomienkach. Kytice chryzantém a plamienky sviečok sú len malým splatením dlhu voči nim. Martin na bielom koni neprišiel, ale sneh nás prekvapil už koncom novembra. Aj začiatok decembra bol kde-tu vymaľovaný nabiele. Zato na Mikuláša od rána snežilo. Prežívame obdobie adventu, najkratšie, lebo 4. adventná nedeľa je zároveň Štedrým dňom. Už len pár dní nás delí od najkrajších sviatkov roka, od Vianoc. Kúzlo Vianoc sa nezmenilo ani v dnešnej uponáhľanej dobe. Čaro štedrej večere, spoločného prežívania chvíľ, očakávania čohosi tajomného nás všetkých zbližuje. Uvedomujeme si, že najcennejšie čo máme, je domov, rodina, zdravie, láska, vzájomná súdržnosť a úcta, a tie si chránime. K našim Vianociam by malo patriť aj dodržiavanie zvykov našich predkov, lebo bez tradícií by to neboli tie naše Vianoce. Dovoľte mi preto zakončiť naším starým tradičným vinšom. „Vinšujem vám vinšujem tieto výročné sviatky, Krista Pána narodenie a svätého Štefana, aby vám dal Pán Boh zdravie, šťastie, hojné Božie požehnanie a po smrti kráľovstvo nebeské obsiahnuť.“

L. Šťastná

Vážení spoluobčania.

- I v druhom polroku tohto roka sme pracovali na úlohách, ktoré boli naplánované a ktoré majú prispieť k rozvoju našej obce. Začiatkom októbra sme zrealizovali rekonštrukciu úseku MK Nad ihriskom a časť MK v smere na Veľkú Hradnú, ktorá v súčasnosti patrí obci a je v zlom technickom stave. Práce zrealizovala firma Colas v celkovej výške cca 40.000 €. Obec tak pokračuje v nastavenom trende opravy minimálne jedného úseku MK za rok a nechýba nám veľa k tomu, aby sme dosiahli zrekonštruovanie všetkých úsekov miestnych komunikácií.

- IBV Galanda. K žiadnej z tém, o ktorých som písal do obecných novín, som sa nevyjadroval tak často, ako k plánovanej výstavbe v časti Galanda. Tento rok sa nám konečne podarilo dohodnúť s vlastníkami pozemkov. V súčasnosti sú tieto už vo vlastníctve obce. Pripravujeme projektovú dokumentáciu k I. etape výstavby rodinných domov, ktorá zahŕňa osem stavebných parciel. V jarňách mesiacoch pristúpime k ich predaju. Chceme vyzvať mladých ľudí, ktorí majú záujem o výstavbu rodinného domu, aby si na obecný úrad podali žiadosť. Prednosť pri predaji majú jednoznačne obyvatelia Dubodiela. V prípade, že pozemky nepredáme vlastným občanom, oslovíme záujemcov zo širokého okolia.
- Projekt k výzve „Zvýšenie energetickej efektívnosti verejných budov“. O tomto projekte, týkajúceho sa kompletnej opravy budovy bývalého MNV a pošty, som písal už v minulom vydaní novín. Projekt mal byť prvoplánovo zaradený do Plánu obnovy. Nakoľko výzva bola neohlásene skrátená o viac ako 1 rok – do konca júla 2023, tak sme termín na podanie nestihli, nakoľko sme nemali k dispozícii vyjadrenia všetkých dotknutých orgánov. Tieto sa nám podarilo zosumarizovať v auguste a tak sme náš kompletne pripravený projekt aj so všetkými potrebnými prílohami adresovali na Envirofond, ktorý medzitým vyhlásil výzvu na zvyšovanie energetickej efektívnosti verejných budov. Požadovaných cca 315.000 € by výrazne prispelo

k oprave a modernizácii spomínanej budovy.

- Rozšírenie hlavného vodojemu. Táto aktivita obce, ktorej cieľom je vybudovať v čase klimatických zmien a narastajúceho počtu rodinných domov prídavný 35 m³ vodojem, k existujúcemu 150 m³ vodojemu. V súčasnosti je vypracovaná projektová dokumentácia a prebieha územné konanie. Z dotknutých orgánov čakáme ešte na vyjadrenie okresného úradu – odboru životného prostredia. Po jeho obdržaní sa projekt na dosiahnutie 200.000 € nenávratného finančného príspevku pokúsime zaradiť do výzvy, ktorá by nám jeho čerpanie umožnila.
- Výrub stromov pri škole. Viac ako 50-ročné stromy rastúce pri škole svojou výškou, mohutnosťou vzrastu a v neposlednom rade naklonením smerom k budove, boli vážnou hrozbou pre deti, zamestnancov, rodičov a všetkých občanov pohybujúcich sa v ich blízkosti, najmä v čase veterného počasia. Po získaní platnosti povolenia na výrub sme oslovili firmu Forest z Dubnice nad Váhom, ktorá práce profesionálne zrealizovala. Materiál na nové oplatenie, ktoré urobíme v jarňách mesiacoch, je zakúpený. V priebehu roka taktiež vykonáme náhradnú výsadbu, ku ktorej sa obec zaviazala.

- Halačka – časť obce v hornom konci. K schválenému vytvoreniu novej prístupovej komunikácie v tejto časti obce v súčasnosti projektovo riešime osadenie elektrických prípojok k pozemkom, čo tvorí i s vybudovaním novej vodovodnej vetvy vytvorenie inžinierskych sietí pre plánovanú IBV.
- Riešenie migračných výziev. Nakoľko i naša obec patrila k obciam, ktoré poskytli možnosť ubytovania odídencom z Ukrajiny, ktorí prišli na naše územie v dôsledku vojenskej agresie, zapojili sme sa do výzvy vyhlásenej Ministerstvom investícií, regionálneho rozvoja a informatizácie SR. Žiadosť o NFP nám bola schválená v plnej výške 18.200 €.
- Dane a poplatky. V poslednej dobe často počujeme, ako sú obce a mestá nútené zvyšovať dane a poplatky, aby udržali chod samostatnej samosprávy. Naša obec ani v nasledujúcom roku nič, čo by bolo pre občanov finančne likvidačné, neplánuje. V zmysle zákona (nakoľko obec presiahla

1000 obyvateľov) sa zvyšuje sadzba dane za záhrady, zastavané plochy a nádvorí a ostatné plochy, z doterajších 1,32 € za m² na 1,85 € za m². Taktiež sa zvyšuje cena za stavebné pozemky (pozemok, na ktorom prebieha výstavba nového rodinného domu) z doterajších 13,27 € za m² na 18,58 € za m². Od roku 2024 zvyšujeme cenu vody z 0,7 €/m³ na 0,8 €/m³, daň za psa z 5 € na 10 €/rok a ceny hrobových miest – jednohrob 20 €, dvojhrob 40 €, trojhrob 60 € na 10 rokov. Z uvedeného možno vidieť, že obec s výnimkou ceny vody (ktorá je i po zvýšení najnižšia v širokom okolí) navýšila len ceny za hrobové miesta, ktoré sa platia raz za 10 rokov a daň za psa, ktorá nebola navýšovaná dlhé roky. Sazbu dane za uvedené druhy pozemkov obec nezvyšuje, ale v ob-

ciach od 1001 do 6000 obyvateľov je v takejto výške určená zákonom.

- Vážení spoluobčania. I rok 2024 bude pre našu obec rokom výziev, najmä v oblasti bytovej politiky, zvyšovania kvality života a zveľaďovania verejných budov a priestorov. Občanom, ktorí sa zapájajú do diania v obci, chcem úprimne poďakovať za aktívny prístup pri jej zveľaďovaní.

Všetkým vám prajem krásne a požehnané vianočné sviatky, veľa zdravia, šťastia a spokojnosti, nielen v kruhu svojich najbližších, ale i v celej našej komunite občanov Dubodiela.

Starosta obce

KREŠŤANSKÝ KÚTIK

Milí priatelia, ešte predtým, ako zložíme zo stola starý kalendár a položíme naň nový, budeme sláviť Vianoce. Čím sú pre nás Vianoce? V týchto predvianočných dňoch sme svedkami všestrannej aktivity, ktorú vyvíjame preto, aby sme prežili niekoľko hodín inak ako cez celý rok. Koľko starostí s darčekom, aby sme prekvapili. Zháňanie ozdôb, originálneho betlehemu či receptu na vianočné pečivo. Stojí to za to? Je to predsa deň ako všetky ostatné. Alebo predsa iný? Nech už je to akokoľvek, nechceme sa zrieknuť čara Vianoc. Avšak majú byť Vianoce len sviatkami nostalgických spomienok z detstva alebo hrou farieb na stromčeku? Alebo v nich ide o čosi viac?

Jeden vianočný príbeh hovorí o malom chlapcovi, ktorý bol hrdý na to, že jeho starý otec vedel vyrezávať drevené figúrky. Raz sa tak zadíval na vyrezávané postavičky, že jeho myseľ celkom splynula so svetom figúrok. Spolu s pastiermi a kráľmi vošiel do maštale a odrazu stál pri dieťati v jasliach. Vtedy si uvedomil, že má prázdne ruky. Všetci niečo priniesli, iba on nie. Rozrušený rýchlo povedal: „Sľubujem ti to najkrajšie, čo mám! Dám ti môj nový bicykel alebo elektrickú železnicu.“ Dieťa v jasliach s úsmevom povedalo: „Ale ja nechcem tvoju elektrickú železnicu. Podaruj mi svoju poslednú slohovú úlohu!“ „Poslednú slohovú úlohu? Ale veď tú som napísal úplne mizerne!“ Práve preto ju chcem,“ odpovedalo Dieťa a pokračovalo: „Daj mi vždy to, čo je mizerné. Preto som prišiel na svet. No chcel by som od teba aj niečo iné – tvoj pohár na mlieko.“ Teraz malý chlapec zosmutnel. „Môj pohár na mlieko? Ale ten je predsa rozbitý!“ „Práve preto ho

chcem,“ povedalo Dieťa milo a dodalo: „Môžeš mi vždy doniesť všetko, čo sa ti v živote rozbije, lebo ja to chcem napraviť.“ A hlas z jaslíček pokračoval: Do tretice by som ešte niečo rád od teba dostal. Daruj mi odpoveď, ktorú si dal svojej mame, keď sa ňá opýtala, ako sa mohol pohár na mlieko rozbiť.“ Tu už sa chlapec rozplakal a priznal: „Vtedy som mame klamal. Povedal som, že pohár náhodou spadol na zem, no v skutočnosti som ho ja od zlosti hodil na zem.“ „Práve preto chcem tvoju odpoveď,“ povedalo Dieťa, „prines mi vždy všetko, čo je v tvojom živote zlé, mizerné, nepravdivé, vzdorné... Ja som preto prišiel na svet, aby som ti odpustil, aby som ňá vzal za ruku a ukázal ti správnu cestu.“

Áno, milí priatelia, Vianoce sú časom, v ktorom nás Boh prostredníctvom betlehemskeho dieťaťa uisťuje, že nás miluje takých, akí sme, aby sme sa mohli postupne stávať takými, akými máme byť. Toto znamenajú Vianoce.

Udalosť vianočnej noci nezačína slovami „Bol raz jeden kráľ“, ale Vianoce nám hovoria, že v konkrétnom čase, na konkrétnom mieste vstúpilo do tohto sveta podivuhodné dieťa, v ktorom sa nebo spojilo so zemou, Boh s človekom a čas s večnosťou.

V Ježišovi sa Boh skláňa k človeku, prichádza do našej úbohosti, vydaný napospas ľuďom, ale ako každé dieťa – stáva sa maličkým s potrebou ľudskej lásky. A je to on, ktorý prináša nové svetlo do tmy našich životov. On osvetlil nočný čas. Noc našich temnôt, nepochopení, zlyhaní, noc našich strachov Boh urobil svätou nocou. A práve prijatie tohto tajomstva dáva Vianociam čaro, farbu, hodnotu, svetlo a teplo.

Všetkým vám prajem, aby ste počas Vianoc objavili práve toto poslanstvo, ktoré dá nielen našim Vianociam, ale celému nášmu životu novú hodnotu.

Luboš Utekal, farár

FARSKÝ DEŇ

Dňa 2. septembra sa uskutočnil tradične netradičný Farský deň – stretnutie farníkov z Dubodiela, Veľkej Hradnej a Cimennej.

Netradičný preto, že ho prvýkrát organizoval v spolupráci s obcou náš nový pán farár Ľuboš Utekal. A o tom, že sa vydaril, svedčila veľká účasť veriacich. Svätá omša sa konala vonku, na futbalovom ihrisku aj za účasti pozvaných hostí – bývalého p. farára Petra Bajzika a pána farára zo Sľažian Juraja Musila. Krásne vyzdobený prenosný oltár a piesne nášho spevokolu umocňovali duchovnú atmosféru sv. omše.

Farníkov prišlo naozaj veľa a možnosť zúčastniť sa sv. omše vonku využili najmä rodiny s malými deťmi. Tentoraz ich bolo naozaj „požehnané“. Myslím, že je to zásluhou hlavne p. farára, ktorý za ten krátky čas dokázal osloviť veľa detí a mládeže svojou milou a bezprostrednou povahou, ale aj nedeľným pozvaním na „cukráša“ ☺. Ďalším pozitívom bolo krásne slnečné počasie a nemalým dôvodom hojného počtu detí bol aj skákací hrad a detský kolotoč, ktorý sa po skončení sv. omše ani nezastavil... deti by sa vozili hádam do rána. Tak isto ako dospelí, ktorí sa s našim DJ Tiborom zabávali do neskorých nočných hodín.

Samozrejme, nechýbalo ani pohostenie. Dušan Petrík spolu s kolegami poľovníkmi uvarili výborný guláš a dievčatá z obecného úradu s poslancami grilovali klobásku a čapovali pivko. Ako každý rok, tak aj teraz šikovné gazdinky napiekli koláče a iné dobroty a hostina bola dokonalá. Týmto chceme ešte raz poďakovať žienkam z dediny, že nikdy neodmietli pomoc, keď sme ich oslovili. Priznám sa, že som pyšná, keď sa ma kolegyně z iných obcí pýtajú, kde kupujeme koláče na obecné akcie a ja sa môžem pochváliť, že to nám naše gazdinky vždy nezištne napečú. A všetci mi ticho závidia...

Duchovne povzbudení, oddýchnutí a zbavení „všetkých problémov sveta“ vraciame sa do svojich domovov a ďakujeme Bohu za nádherne prežitý deň.

JP

HREBEŇOVKA POVAŽSKÉHO INOVCA

Prvá myšlienka na absolvovanie náročnej a krásnej cesty naprieč pohorím Považského Inovca prišla asi pred rokom na jar (2022), kedy sme sa vybrali do divočiny. Ja, Matúš Petrík (25), moja manželka Martina Petříková (28), Matúško Petřík (5) a Janko Petřík (3). Bol to náš prvý pokus, ktorý nám ale vôbec nevyšiel, pretože sme hneď v prvú noc nášho prechodu do nitky premokli na sedle Gajda. Nemali sme zo sebou stan, tak sa to dalo čakať... A tak sme sa trochu sklamaní museli vrátiť kratšou cestou popri Rotunde sv. Juraja naspäť domov.

Nadšenie pre spoznávanie neznámych končín nás ale vôbec neopustilo a to bol dôvod, prečo sme sa o to opäť pokúsili 22.8.2023. Tentokrát sme sa rozhodli spontánne zo dňa na deň. Všetko sa začalo ďaleko na juhu Slovenska, keď sme boli na prázdninách u manželkinej babky v obci Hul pri Šuranoch. Plán bol taký, že tam budeme dva dni a potom pôjdeme do Nízkyh Tatier, kam sme sa veľmi tešili. Stalo sa však to, že sa nám neplánovane pokazila na aute prevodovka a hrozilo, že sa budeme musieť v tomto

horúcom južnom kraji škvariť celý týždeň. Potom sa ale vo mne ozvala duša dobrodruha, ktorá už dávno túžila po divočine v hlbokých lesoch. Nuž, nakúpili sme potraviny, pozreli spoje na sedlo Havran, kde sa mala naša cesta začať. Samozrejme, ako to už na Slovensku chodí, vlaky mali meškanie, takže kým sme sa dostali na miesto, bolo asi 12:00 (cestovali sme už od 6:40). Chlapci mali aspoň zážitok z jazdy vláčikom.

Tak a sme tu! Konečne ticho, čistý vzduch, útek od civilizačného smogu... Po ceste sme našli suchohríby, a tak podradnej sáčkovej polievke trochu stúpila hodnota. Pokračovali sme ďalej, až sme došli na Trhovičnú lúku. Keďže bolo veľmi dusno a zásoby vody sa nám míňali, musel som zbehnúť pri Rotundu sv. Juraja k prameňu. Deň sa niesol v znamení všadeprítomných otravných múch a komárov. Dali pokoj len na páľčivom slnku a potom až večer, keď sme im to všetko spočítali pálením surových bukových vetiev na ohni. Ešte kúzelná rozprávka o škriatkovi Laktibradovi pri rozpálených uhlíkoch pahreby a už sa ukladáme spať.

Na druhý deň sme pokračovali cez kopec Marhát do Jele-ních jám, kde sme sa poukladali na obedňajší spánok, keď že chlapci sú ešte maličkí a potrebujú jeden denný odpoči-nok, hlavne po takom ťažkom výkone. Chodník pokračoval ďalej cez ľúbezné lúky, na ktorých sa popásali stáda koní. Do toho ešte lúče zapadajúceho krvavého slnka, až človek začína mať pocit, že už nič iné nepotrebuje a problémy sveta sú nepodstatné a sú ďaleko. Detičky si plnia brušká černicami a ja s Maťou znova rozkladáme stan a jeden po druhom pri koncerte cvrčkov zaspávame.

Tretí den nášho putovania by mohol dostať názov – šialený. Potrebovali sme jedlo, a to súrne a hneď. Hovorí sa, že dos-pelý človek vydrží bez jedla aj mesiac, ale naši malí hladoši začnú skuvíňať už po dvoch hodinách. Ráno o 6:00 som teda vstal a išiel do Novej Lehoty, kde očividne skapal pes, hľadať potraviny. V dedine ani živej duše, len čo mi miestny domorodec povedal, že najbližšie potraviny sú v obci Mod-rová vzdialenej asi 7 km. Super! A čo teraz? Nezostávalo nič iné, ako ísť a dúfať, že sa niekto zmiluje a úbohého sto-pára odvezie. No tadiaľto chodí len minimum áut a skoro žiadne autobusy. Naveľa jeden starší pán zastavil a zobral ma do Modrovej. Výborne! Potraviny nakúpené, teraz sa už len cca 8 km vrátiť k hladným krkom. V tom najväčšom zúfalstve boli modlitby vyslyšané a dodávka plná stavbárov

ma doviezla čo najbližšie k rodinke. Nasledovalo radost-né zvítanie a pudingové hody! Povzbudení dobrým jedlom kráčame popri ďalších rozľahlých lúkach končiacich niekde v hlbokých dolinách. Celý deň nás ženie vpred myšlienka mäkkých matracov v útulni Izba za Panskou Javorinou. Na-sleduje najťažšie stúpanie na Preliačinu a cez Sedlo pod Panskou Javorinou sa už len zo zotrvačnosti dotrepeme na útulňu. Zakladáme ohník, opekáme slaninku a rýchlo za-spávame v útulnom podkroví. V noci sa strhla silná búrka. Vďaka Bohu, že tentokrát máme strechu nad hlavou. Ráno ale rýchlo zisťujeme, že naše zásoby boli vyrabované neja-kou prašivou kunou!! Čo už... Čaká nás posledný úsek hre-beňovky a my už v kostiach okrem únavy cítime aj známe končiny Dubodielskych hôr. Áno, tu to už predsa všetci do-bre poznáme! Prehupneme sa cez Rafajovú kótu, Krželnicu, Palúch až na vrchol Považského Inovca. Pokocháme sa výhľadom z rozhľadne a už sa aj kotúlame strmými svahmi do dedinky.

Po tejto letnej dovolenke sa cítime unavení, šťastní, spo-kojní, a oddýchnutí zároveň. Celá trasa bola dlhá 44 km. Bolo to náročné a zároveň krásne putovanie. Matúško (6) to zvládol bez nosenia a frľania, takže je to prsto kapacita. Už sa tešíme celá rodinka na naše ďalšie dobrodružstvá na cestách po Slovensku.

Matúš Petrik – Petrikovci-Štubríkovci

CESTA ROZPRÁVKOVÝM LESOM

Už dlhšiu dobu sme sa pohrávali s myšlienkou, že by bolo dobré vymyslieť nejakú prázdninovú aktivitu pre naše deti. Nejakú akciu, na ktorú by ešte dlho spomínali, tak ako my, z nášho detstva. Dali sme hlavy dokopy a prekvapivo sa nápady len tak sypali. Nakoniec sme sa rozhodli zorganizovať Cestu rozprávkovým lesom.

Vybrali sme vhodnú trasu, aby ju mohli absolvovať aj menšie deti, rozprávkové postavičky a úlohy pre deti. Prvé, čo nás napadlo bolo: „Budeme mať dosť ľudí na organizá-ciu?“ S malou dušičkou sme oslovili našich známych, ka-marátov zo speváckeho zboru, spoluobčanov. Boli sme milo prekvapení, že nikto neodmietol a na svoju rolu sa pripravili s plnou vážnosťou a zodpovednosťou.

Aj keď sme termín akcie museli viackrát presúvať, nako-niec sme sa dohodli na termíne konania – 10. september a mieste – kyselka. Začiatky boli veľmi náročné, začali sme už v júli. Bolo potrebné pripraviť veľmi veľa vecí. Vyrobiť rekvizity, plagáty, naplánovať, upraviť a stokrát prejsť trasu, vymyslieť úlohy pre deti, ktoré im budú zadávať rozprávkové bytosti, osloviť sponzorov, pripraviť hry a aktivity pre deti, zabezpečiť občerstvenie... ešte že si naše rozprávkové by-tosti samé vyrobili úžasné masky... no bolo toho naozaj ne-úrekom, ale nevzdali sme sa. Našťastie všetci organizátori boli ľudia ochotní, so srdcom na správnom mieste, ktorí chceli naozaj niečo pekné vytvoriť nielen pre naše deti, ale pre celú obec a vtedy sa vždy cesta nájde.

Tá naša Cesta rozprávkovým lesom začínala na hornom konci nad „otočom“, kde deti po zaregistrovaní a podaní in-

formácií privítali krásne víly. Svoje sily a odhodlanie mohli ukázať hneď na ďalších stanovištiach, kde ich čakali praco-vité prasiatka, zlomyseľné čarodejnice, skromná Popoluška aj vlk číhajúci na Červenú čiapočku (či na deti?). Detskú múdrosť a um preverila samotná „Matka príroda“ s hríbi-kom, či vodník, ktorého takmer všetci pokladali za ozajst-ného. Nezľakli sa ani akčných zbojníkov, aj keď tí menší sa museli trochu pridržať maminky za ruku, no úlohu zvládli. Šialene smutná princezná mala na prvý pohľad ľahkú rolu – plakať a byť smutná. Deti ju však rozosmievali na sto spô-sobov, čo sa im aj podarilo. Naše šikovné deti si poradili aj s úlohami od pirátov a indiánov. Na konci cesty ich ešte pri-vítala Snehulienka s trpaslíkom a Kocúr v čizmách so svo-jou šarmantnou asistentkou deťom zadali posledné úlohy. Keď celú cestu zvládli, v cieľi mali zodpovedať poslednú há-danku, ktorú im dal strážca pokladu a za správnu odpoveď sa im otvorila truhlica s pokladom. Za odvahu, statočnosť a výdrž dostali deti ešte odmenu od Troch chrobákov.

Potom už všetkých čakala zábava, rôzne hry a spoločná opekačka. Môžeme zodpovedne prehlásiť že akcia sa vy-darila nad očakávanie. Toľko účastníkov, toľko spokojných

Chceme sa veľmi pekne poďakovať všetkým, ktorí akýmkoľvek spôsobom prispeli k uskutočneniu Cesty rozprávkovým

Veronika Vančová, Jitka Šprtková, Monika Trnčáková

ŠTATISTIKA STAVEBNÝCH ÚKONOV ZA ROK 2023

V tomto roku bolo vydaných:

- 7 stavebných povolení na rodinné domy
- 10 kolaudačných rozhodnutí
- 16 vyjadrení k drobným stavbám

- 12 územnoplánovacích informácií
- 11 súpisných čísel

K 1. 12. 2023 je rozostavaných (neskolaudovaných) 23 rodinných domov

POHLAD ZVONKU

Sme manželia, obaja rodáci z Dubodiela, ale už viac ako 40 rokov bývame v Nitre. V rodnej obci Dubodiel máme chalupu, kde sa pravidelne alebo menej pravidelne vraciame...

Na 22.10.2023 sme sa veľmi tešili. Na tento deň pripadlo 100. výročie posviacky nášho farského kostola.

Obec aj celé farské spoločenstvo sa pod vedením pánov farárov, bývalého Petra Bajzíka a súčasného Ľuboša Utekala, starostu a poslancov obecného zastupiteľstva – veľmi zodpovedne a dôsledne pripravilo na oslavu storočnice. Prvým prekvapením pre nás boli nové odbíjajúce hodiny na veži kostola, keď sme sa boli pomodliť pri hrobách našich zosnulých.

Program osláv storočnice bol rozložený na tri dni. Prvý večer v piatok sa konal úžasný organový koncert pána Vladimíra Kopca, organistu pôsobiaceho na hrade v Bazilike svätého Emeráma v Nitre (hral aj pápežovi vo Vatikáne v Ríme). Očaril nás svojou hrou na našom organe, ktorému teda poriadne prefúkal píšťaly. Určite nikto z nás nevedel, že tento nástroj pod prstami odborníka dokáže vylúdiť takéto úžasné tóny, z ktorých nám chvíľami behal mráz po chrbte a naskakovala husia koža. Bol to pre nás neskutočný umelecký a emočný zážitok.

Druhý deň programu nám padla sánka, keď sme pozerali a počúvali – „Liturgický rok v piesňach“ v podaní fantastického Farského speváckeho zboru z Dubodiela. Svojím spevom oživil aj slávnosť svätej omše na tretí deň osláv. Svätú omšu celebroval pomocný biskup Peter Beňo z Nitrianskeho biskupstva. Bol taký nadšený ich spevom, že ich priamo v kostole po svätej omši pozval spievať na hrad do katedrály Baziliky svätého Emeráma do Nitry (držíme päsť, aby to vyšlo). Radi by sme sa poďakovali za všetkých rodá-

kov, ktorí už nebývajú v Dubodiele, za výstižný a hodnotný príhovor starostu Mgr. Antona Prechádzku, ktorým nás previedol históriou od vzniku kostola až po súčasnosť.

Veľká vďaka patrí aj tímu pod vedením Mgr. Ľudmily Šťastnej a PhDr. Markovi Ďurčovi, PhD., ktorý pripravil a vydal pre túto príležitosť publikáciu „Farský kostol Najsvätejšej Sviatosti Oltárnej Dubodiel 1923-2023“. Je v nej pútavo opísaná história kostola a farnosti do roku 1923 a farský kostol od výstavby v roku 1923 až po súčasnosť aj s fotografiami. Pri jej čítaní sme sa vrátili do detstva. Naše už prachom zapadnuté spomienky boli zrazu jasné, krásne a veľmi príjemné.

Domov sme si priniesli aj niekoľko spomienkových predmetov v podobe obrázka kostola na drevenom ráme. Darovali sme ich našim deťom a aj členom rodiny, ktorí kedysi dávno chodievali do Dubodiela k babičke na prázdniny.

Naše poďakovanie patrí všetkým, ktorí sa akýmkoľvek spôsobom pričínili na príprave a priebehu osláv storočnice vysviacky kostola.

Ďakujeme aj krojovanej skupine v jedinečných a krásnych dubodielskych rubáčoch, ktorí nám pri každej novej príležitosti pripomínajú, aby sme boli hrdí na svoje korene a nezabúdali na ľudové tradície a zvyky a viedli k úcte k týmto tradíciám aj mládež a naše deti.

„Budme vďační za náš chrám. Ved' Boh tu na nás čaká s otvorenou náručou.“

Kardinál J. CH. Korec

Želáme všetkým čitateľom požehnané a pokojné vianočné sviatky!

Anton a Valéria Ďurechovci z Nitry

OSLAVY POSVIACKY 100. VÝROČIA FARSKEHO KOSTOLA NAJSVÄTEJŠEJ SVIATOSTI OLTÁRNEJ

„Modlitba je nebeská voda, ktorou polievaš kvety v záhrade svojej duše, teda cnosti svojej duše, aby rástli a prinášali ovocie.“

sv. František Saleský

Veriaci ľudia potrebujú priestor, potrebujú miesto, kde môžu spoločne túto nebeskú vodu prijímať. Kostol je jedno z mála, a možno jediné miesto, kde si človek uvedomí svoju malosť, svoju pomíjateľnosť, kde sa zamyslí nad svojím životom a kde si povie to svoje „Quo vadis“...

Už 100 rokov sa hrdó týči na úpätí hôr Považského Inovca dominanta našej obce, Kostol Najsvätejšej Sviatosti Oltárnej. Honosné dielo, ktoré postavili naši predkovia na slávu Božiu ako odkaz pre ďalšie generácie. Naš svätostánok svojou architektúrou a v neposlednom rade aj krásnym interiérom nepochybne patrí k najkrajším v širokom oko-

lí. A preto sme sa (ako poďakovanie našim predkom) i my zodpovedne pripravovali na oslavu 100. výročia posviacky. Už na jeseň r. 2022 sme s p. farárom Bajzíkom plánovali, ako budú oslavy prebiehať. Vedeli sme, že súčasťou osláv nebude len svätá omša, koncerty v kostole a pohostenie pre kňazov a pozvaných hostí, ale i práce súvisiace s výzdobou kostola, úpravou okolia, práce na fare, cintoríne a pod. Vedeli sme, že na zvládnutie všetkých prác, ktoré boli (a možno i neboli) naplánované, musíme osloviť a zapojiť desiatky z vás, občanov našej obce. Pretože bez vašej nezištnej pomoci by to jednoducho nešlo. V tomto článku budem spomínať niektoré mená. Už vopred sa ospravedlňujem všetkým, ktorých nespomením, ale bolo vás toľko a pri toľkých úkonoch, že to jednoducho nie je možné.

Na jar tohto roku sme začali s rekonštrukciou cirkevnej školy. Budova, ktorá má svoju históriu, stojí v blízkosti kostola a na ktorú máte mnohí z vás nostalgické spomienky, mala najkrajšie roky za sebou. Pôsobila opustená, ošarpaná, akoby nechaná napospas osudu. Spomínam si na prvé práce, ktorými bolo zhadzovanie veľkého množstva hliny z povaly, vytrhávajúce dlážkovice a vyberanie suty spod nej, kde sme si užili neskutočné množstvo prachu. Rekonštrukcia ešte ukončená nie je, ale množstvo prác vykonaných v interiéri a opravená fasáda svedčia o tom, že sme nezaháľali. Na tejto budove najviac priložili ruku k dielu p. František Baláž, Jozef Červený, Jozef Ďurčo, František Hrbáčik, Jozef Jasnický, Anton Malec, Cyril Pavlo, Dušan Šťastný, Ján Trnčák a z mladých Jozef Chorvát ml. a Jozef Petrik ml., ale i množstvo ďalších brigádnikov, za čo im patrí úprimná vďaka.

S príchodom pána farára Utekala začali práce na oprave interiéru fary. Začali pozvoľna, no v konečnej fáze to pán farár dotiahol do štádia generálnej opravy, vrátane výmeny kúrenia, vody, odpadov, elektriny, podláh a množstva iných prác, o ktoré sa najviac zaslúžili p. Milan Hoferik, František Žáčik, Ľubomír Prechádzka a ako povedal pán farár: „Napíš Cyrilko a jeho partia. Oni budú vedieť.“ Pán farár vyslovuje všetkým zúčastneným úprimné Pán Boh zaplať.

S ďalšou veľmi peknou aktivitou prišli páni Jozef Štefanech a Dušan Šťastný. Doslova profesionálne zrekonštruovali tri pomníky na hrobch kňazov, pochovaných na miestnom cintoríne. Dokonalým vyčistením povrchu a obnovením písma na nich vrátili pomníkom dušu, úctu a dôstojnosť, ktorú si kňazi pôsobiaci v našej obci zaslúžia. Úprimná vďaka.

Také významné výročie, akým je 100 rokov posviacky kostola, si vyslovene žiadalo jeho históriu zaznamenať, zdokumentovať. Na túto neľahkú úlohu sa podujala kronikárka obce Mgr. Ľudmila Šťastná. Spolu s PhDr. Marekom Ďurčom zostavili krásnu publikáciu, ktorá podrobne opisuje náš farský kostol, nielen ako budovu, ale i ako inštitúciu, ktorá 100 rokov vplývala na naše myslenie, čítanie, vieru v Boha a na naše životy. Podrobne opisuje nielen kňazov pôsobiacich v našej obci, ich vplyv a prínos pre nás veriacich, ale i duchovný život v celej našej komunite. Som rád, že táto hodnotná publikácia sa natrvalo stane pevnou súčasťou duchovného dedičstva našej obce, za čo patrí auto-rom úprimná vďaka.

Samotné oslavy začali v krásne vyzdobenom kostole v piatok organovým koncertom pána Vladimíra Kopca. Profesionál, ktorý dokázal z nášho organu vylúdiť i také tóny, ktoré sme ešte nepočuli. Vystúpenie pána umelca v nás nechalo množstvo emócií.

V sobotu mal vystúpenie náš farský spevácky zbor. Skupina mladých ľudí, ktorá už roky obohacuje našu kultúrno-duchovnú scénu a na ktorej vidno stále sa zvyšujúci potenciál, za ktorým sú hodiny nácvikov. Priatelia, dovoľte, aby som vám poďakoval za váš prínos pre našu obec. Vaše vystúpenia sú pre náš vždy veľkým zážitkom.

Nedeľa bola vyvrcholením osláv. Svätú omšu celebroval vzácný hosť Mons. Peter Beňo – nitriansky pomocný biskup za účasti kňazov bánovského dekanátu, nášho pána farára Utekala a bývalého pána farára Bajzika. Po svätej omši sa pán biskup a pozvaní hostia presunuli do kultúrneho domu na slávnostný obed.

A úplnou bodkou za oslavami boli ešte dva koncerty a to vystúpenie Trenčianskeho speváckeho zboru a Terchovskej

muziky z dolniakov. Obe boli krásne, o čom svedčil veľký potlesk prítomných.

Ten, kto si chcel v našej obci užiť kultúru, mal počas týchto troch dní jedinečnú príležitosť. Vaša odozva na oslavy bola veľmi priaznivá. Ja osobne si myslím, že prebehli dôstojne,

za čo ešte raz vám všetkým, ktorí ste akokoľvek pomohli s ich prípravou, patrí úprimná vďaka. Dokázali sme, že sme jeden veľký tím, jedná veľká rodina, ktorá, keď drží spolu, dokáže veľa.

Starosta obce

Storočnica, alebo výročie posvätenia kostola v Dubodiele. Mňa, ako bývalú občianku Dubodiela, ale zároveň aj aktívneho člena speváckeho zoskupenia, táto akcia nadchla. Som nadšená, že som mohla spievať či už na koncerte alebo cez slávnostnú svätú omšu. Toto trojdnie bolo krásne obohatené o prekrásny organový koncert či ľudový spev našich občanov. Celú atmosféru tomu dala výzdoba doladená do tradícií našej obce. Jedným slovom prekrásne. Ďakujem, že som sa mohla zúčastniť tejto jedinečnej duchovnej akcie.

Alžbeta Štefulová

POSLEDNÁ VÔĽA – TESTAMENT PRVÉHO KŇAZA V DUBODIELE JÁNA NEPOMUKA MIŠTINU

V MENE NAJSVÄTEJŠEJ TROJICE, OTCA A SYNA A DUCHA SVÄTEHO, AMEN.

Ja, dolu podpísaný Joannes (Ján) Mistina, dobrotivej Nitriensis (nitrianskej) diecézy svetský kňaz a terajší kňaz Dubodielensis (v Dubodiele), ktorý doposiaľ poctivo vykonávam toto poslanie, zverené mne pod ochranou onoho evanjelia: „Hlúpy, ešte dnes v noci požiadajú o jeho dušu, ako bude pripravený“. Akoby tieto osobitné slová patrili mne. Z majetku môjho, ktorý som zo svojej šetrnosti zhromaždil, na základe tohto svedectva takto odkazujem. V prvom rade dušu moju, ktorá je stvorená v útrobach môjho tela z milosrdenstva otca, môjmu Bohu, pretože zo zeme je stvorená a zo zeme bude odoslaná Pánovi, tak ako je dané toto svedectvo.

1. Mojou nevestou je dubodielsky kostol. Zo svojho majetku odkazujem dvadsať zlatých svojmu nástupcovi.
2. Pre potreby duší diecézy odkazujem dvanásť zlatých.
3. Inventár, ktorý odkazujem svojím nasledovníkom, kňa-

zom v Dubodiele: väčší dubový stôl s dvomi koženými stoličkami, väčšiu dubovú posteľ, ktorá je v spálni, knižnicu s nepatrným množstvom kníh, ktoré môžu využívať chudobní, ak si to zaslúžia.

4. Čo sa týka dedičov z mojej rodiny, môjho brata Emericum (Imricha) Mistinu ustanovujem s podmienkou:
 - a) Na zaplatenie pohrebu, na ktorý uvoľní pán, ktorý spisuje tento testament, každému jednému kňazovi, ktorý sa bude spolupodieľať na pohrebe po jednom zlatom a 50 denároch. Speváci dostanú spolu 3 zlaté.
 - b) Rodiny mojich služobníkov, pretože je to mojou povinnosťou sa o nich postarať, okrem mojej gazdinej Anny Bilka, aj všetci blízki poctiví služobníci dostanú jedno veľké kreslo, odev a dva menšie vankúše.
 - c) Môjmu bratovi Jozefovi Mistina odkazujem 50, slovom päťdesiat zlatých, jeho synovi Jánovi odkazujem dve merice pšenice s ražou a dve merice pšenice.
 - d) Môjmu bratovi Jurajovi Mistina, ktorého spolu s deťmi

a manželkou som v núdzi v mojom dome prichýlil, odkazujem 20 zlatých. Samotným deťom Márii a Terézii odkazujem 40 zlatých, tieto prevezmú a budú spravovať do ich dospelosti, t. j. dovŕšenia 20 rokov ich rodičia (dovtedy z toho môžu použiť peniaze len na ich zaodetie). Ak sa niektorá z nich nedožije 20 rokov, jej čiastka pripadne obom rodičom.

- e) Môjmu organistovi odkazujem z budúcej úrody zasiatej pšenice s ražou 2 merice a 4 merice čistej pšenice. Mojim služobníkom odkazujem z budúcej úrody zasiatej pšenice Jakubovi Hlussik 2 merice, vdove Anne Krssak 1 mericu, Michalovi Ziassik 2 merice. Chudobným z mesta Bánovce: Márii Jakab 2 merice pšenice, Alžbete Veross 2 merice pšenice, vdove môjho priateľa 1 mericu pšenice s ražou. Okrem toho Márii Jakab 4 zlaté a Alžbete Veross 2 zlaté a každému z potomstva mojich bratov po 4 zlaté.
- f) Na slúženie omši za moju dušu odkazujem 100, slovom sto zlatých. Z toho 60 zlatých zostane ako majetok kostola. Moji nástupcovia budú na výročia mojej smrti slúžiť spievanú svätú omšu a ďalšie tri omše počas roka v dňoch, ktoré budú neobsadené. Z odkázaných 60 zlatých dostane kňaz 1 zlatý, organista 50 denárov a kostolník 10 denárov. Zvyšných 40 zlatých zo spomínaných 100 zlatých sa rozdelí medzi nasledujúcich farárov: Mitického pánovi farárovi 10 zlatých, Hradňanskému pánovi farárovi 10 zlatých, pánovi farárovi (z Uhrovca 10 zlatých a pánovi farárovi, môjmu nástupcovi 10 zlatých. Za tieto peniaze po mojej smrti každý jeden odslúži po 20 omši.
- g) Zo 120 zlatých, ktoré zostali po vyplatení hore uvedených pohľadávok, dostanú deti môjho brata Imrich) Mistina 30 zlatých a zvyšok odkazujem: Chlievanskému kaplánovi Samuelovi Andreikovits na odslúženie 20 sv. omši za mojich rodičov, pánovi farárovi zo Slatiny na odslúženie 10 sv. omši za duše mojich rodičov a kaplánovi zo Slatiny taktiež za odslúženie 10 sv. omši. Potom na vysviacku nových kňazov Nitrianskeho dekanátu 28 zlatých, za ktoré odslúžia 28 sv. omši

za spásu mojej duše. Po zaplatení všetkých týchto pohľadávok, čo z môjho majetku zostane si rovným dielom rozdelia moji bratia Imrich, Jozef a Juraj.

Nakoniec, pánovi zhotoviteľovi tohto testamentu, za jeho snahu 16 zlatých. Moja posledná vôľa je potvrdená jeho najjasnejšou biskupskou právomocou prostredníctvom Mitického pána farára pána Štefana Suba, a Hradňanského pána farára Juraja Knihár, ktorí budú dozerať na jej starostlivé vykonanie. Toto milostivo prosím doručiť k posvätným biskupským rukám. Spísané Dubodiel 17. apríla 1793.

*Joannes (Ján) Mistina svetský kňaz
a Dubodilensis (Dubodielsky) farár vl. rukou*

Za osobnej prítomnosti mám na to špeciálne potrebných svedkov:

Stephano Suba Kost. Miticzensi (Kostolno Mitický)
farár vl. rukou

Predo mnou Georgio (Jurajom) Knihár Gradnensi
(Hradňanským) farárom vl. rukou

Predo mnou pánom Joanne (Jánom) Morvay,

vlastnoručne urobeným krížikom X

Predo mnou Nicolao (Mikulášom) Kuassowský,
vlastnoručne urobeným krížikom X

Predo mnou Georgio (Jurajom) Brestyenský,
vlastnoručne urobeným krížikom X

Predo mnou Podivinsky Stephano (Štefanom) vl. rukou

Predo mnou Joanne (Jánom) Gupera lakárnikom v meste
Trenchiniensis (Trenčíne) vl. rukou

Prítomným pánom ustanoveným Dubodielským farárom Jánom Mistina usporiadanie poslednej vôle v súlade s ustanovením kánonických a otcovských zákonov, tak isto diecéznou formou uzákonené a potvrdené prostredníctvom chvályhodného pána farára Mitického Štefana Suba a farára Hradňanského Juraja Knihár, vykonateľmi tohto testamentu. Dané a povolené kanceláriou biskupského zhromaždenia, k úplnému schváleniu ako aj vykonaniu.

V Nitre 19. júla 1793.

Antonius Gyattel zástupca C. N. (kapituly Nitra) vl. rukou

Vladimír Milovský

ADVENTNÝ VENIEC ROZŽIARIL NÁMESTIE

Na prvú adventnú nedeľu 3. decembra sa na námestí obce rozsvietila prvá adventná svieca na krásne vyzdobenom adventnom venci.

S myšlienkou zhotoviť a umiestniť na námestí adventný veniec prišla Majka Petříková z Bratislavy. Svoju predstavu predostrela p. starostovi, ktorý bol tejto myšlienke ihneď naklonený. Do výroby konštrukcie sa pustil Martin Milovský, ktorý pomohol aj pri osadení veľkých elektrických sviec. O nádhernú výzdobu sa postarala Majka Petříková spolu so sestrou Veronikou. Títo traja mladí ľudia spoločne vytvorili krásny symbol predvianočného obdobia – adventum, ktorý už druhý rok zdobí naše námestie a vytvára krásnu predvianočnú atmosféru.

Za toto nádherné dielo a vynaloženú prácu im patrí veľká vďaka.

JP

KEĎ SA POVIE ADVENT,

mnohým napadne, že do Vianoc ostávajú už len štyri týždne. Predstavíme si „vianočnú horúčku“, lov na darčeky, prípravy koláčov či upratovania. Advent má však úplne iný účel a aj význam.

Obdobie pokoja, rozjímanie či dobročinnosti – tak môžeme charakterizovať pravý význam adventu. Pre kresťanov

je advent v znamení čakania na príchod Spasiteľa a duchovných príprav na Vianoce.

Z HISTÓRIE ADVENTU NA SLOVENSKU

„Na Slovensku na sa prvú adventnú nedeľu v horských oblastiach schádzali pastieri, ktorí trúbili na dlhé zakrivené pastierske trúby, ktoré mali nádherný hlboký tón. Zvuk sa rozliehal doďaleka a to bolo oficiálny začiatok adventu.

Počas adventu sa konali špeciálne skoré ranné omše roráty. Slúžili sa okolo 5. hodiny ráno a na rorátoch sa zúčastňovali aj malé deti. Brali to ako zvláštnosť, že mohli zababušení s lampášmi ísť do kostola.

Na začiatku adventu sa v rodinách piekli perníčky a medovníčky, práve preto, aby do Vianoc zmäkli a používali sa aj na výzdobu vianočného stromčeka. Advent sa nazýva aj malý pôst. Na Katarínu bola posledná Katarínska zábava a ďalšia bola až na Štefana. Nekonali sa sobáše, hlučné zábavy a ľudia sa mali stíšiť a duchovne sa pripraviť na sviatky.

Celý advent nielen v minulosti, ale aj dnes sa má preto niesť v idei zmierenia. „Ľudia, ktorí sa počas roka poškrípli, by sa v týchto dňoch mali stretnúť, zmieriť, podať si ruky a odpustiť si. Kedysi platilo pravidlo, že k štedrovečernému stolu by si mali sadnúť už všetci udobrení,“ povedala historička.

Od prvej adventnej nedele až po Prvý sviatok vianočný sa dodržiaval pôst a nejedlo sa mäso, výnimku tvorila ryba. Preferovali sa bezmäsité jedlá, kaše, strukovina, cestovinové sladké jedlá a tlačaná kyslá kapusta.

JP

ADVENT PRE DETI – TVORIVÉ DIELNIČKY

V jedno novembrové popoludnie sme spoločne s deťmi našej farnosti uskutočnili peknú akciu – tvorivé dielničky. Cieľom bolo nielen spoločne prežiť sobotné popoludnie, ale prežiť ho aktívne, aby mali aj deti účasť na predvianočných prípravách. A tak vznikol nápad vyrobiť anjelíkov, ktoré si deti samy dotvoria na adventný venček, ktorý bude ozdobou nášho kostola v adventnom období. Oslovili sme pár šikovných mamičiek, ktoré nám nápad pomohli zrealizovať a pripravili pre deti aj rôzne iné vianočné aktivity, či dobrôtky do bruška a vianočný detský punč. Pána farára sme poprosili, či by sa dielničky mohli uskutočniť na fare, v spoločenskej miestnosti na poschodí. Myšlienka sa mu páčila, a jeho odpoveď bola hneď jasná ☺. Bolo radosť pozerieť, koľko detí prišlo a aké sú veľmi šikovné. Musíme síce povedať, že fara sa ešte pár dní trblietala od rôznych farebných trblietok a farbičiek, ale výsledok stál za to ☺. Týmto by som chcela veľmi pekne poďakovať pánovi farárovi Mgr. Ľubošovi Utekalovi, Soničke Jánošíkovej, ktorá urobila makety anjelov pre deti, uplietla krásny veniec, Ivetke Málíkovej, Veronike Vančovej, Dominike Hrmovej za skvelú spoluprácu a organizáciu. A nášmu sponzorovi, ktorý nám zakúpil rôzne farebné trblietky, lepidlá, nožnice, papiere, farbičky, ktoré využijeme aj na ďalších detských dielničkách. A, samozrejme, rodičom, ktorí nám svoje deti zverili ☺ a hlavne deťom, že sa zapojili a mohli sme spoločne vytvoriť také krásne adventné dielo.

Veríme, že sa čoskoro stretneme pri ďalších aktivitách, ktoré s radosťou a nadšením pripravujeme pre naše deti.

Aďa Solčanová

800. VÝROČIE PRVÝCH JASLIČIEK

Tradíciu betlehemov alebo jasičiek zaviedol svätý František z Assisi pred 800 rokmi.

Betlehem alebo jasičky ako zobrazenie biblického príbehu o narodení Ježiša Krista patria k neodmysliteľným súčasťam Vianoc. Ich tradícia sa rozšírila vďaka sv. Františkovi z Assisi, ktorý na Štedrý deň v roku 1223 slúžil omšu za prítomnosti svojich priateľov a miestnych ľudí v lesnej jaskyni neďaleko dedinky Greccio v Umbrii v Taliansku. Namiesto oltára v nej postavil jednoduché jasičky vystlaté senom, vedľa ktorých umiestnil živého osla a vola.

Napodobnením situácie opísanej v Biblii chcel František upozorniť spolubratov aj dedinčanov na maximálnu

chudobu, v ktorej sa Boh rozhodol prísť na svet. Františkovi sa podarilo vytvoriť tajomnú atmosféru, ktorá natoľko zapôsobilá na prítomných, že aj po jeho smrti slávnosť pri betleheme napodobňovali. Obyvatelia Greccia sami pripravovali živé či vyrezávané betlehemy a podľa Františkoveho príkladu si rozdávali darčeky.

Jasičky so sochami malého Ježiša, Panny Márie a Jozefa doplnené živými ľuďmi sa rýchlo rozšírili po celom Taliansku. Najhonosnejšie betlehemy sa stavali vo františkánskych a kapucínskych kostoloch a na ich výzdobe sa podieľali poprední umelci a vladári.

Na území dnešného Slovenska sa začali šíriť v 15. storočí. V 18. storo-

čí v Rakúsko-Uhorsku zvyk zľudovel a stal sa súčasťou ľudového výtvarného umenia. Prevládali drevené vyrezávané betlehemy. Okrem stálych betlehemov sa na Slovensku rozšírila aj tradícia prenosných jasičiek. Tie majú podobu jednoduchej skrinky, vyrezávané figúrky často nahrádzali papierové, lebo boli ľahšie a zmestilo sa ich dovnútra oveľa viac.

V duchu 800. výročia od prvých jasičiek, ktoré sv. František postavil, ukážme vo svojich príbytkoch, že pre nás zmyslom Vianoc je – Dieťa v jasiach. Postavme si Betlehem, jasičky, aby sme boli svedkami Ježiša Krista, ktorý prichádza v tichu noci.

ĽŠ

VIANOCE U NAŠICH SPOLUOBČANOV

VIANOCE V RODINE ŠIŠKOVIČOVCOV

Naše Vianoce by sa dali charakterizovať ako "netradičné" alebo aj "kompromisné".

Keď sme sa presťahovali na Dubodiel, mali sme tesne pred narodením dcéry, a preto sme sa rozhodli zostať doma a necestovať na sviatky k rodine.

Našu prvú štedrú večeru sme mali dosť alternatívnu, na koľko ani jeden z nás nebol ochotný ustúpiť zo svojho tradičného predjedla a kvôli tehotenskej cukrovke sme upravovali aj ostatné chody. Takto nám to ostalo až doteraz, a tak máme aj východniarske bobaľky, aj krupicovú kašu (Ježiškovu kašičku) z Oravy. Namiesto kapustnice máme šošovicovú alebo lososovú polievku a klasický zemiakový šalát s kaprom u nás nahradil batátový šalát bez majonézy a losos.

Naše deti sú ranné vtáčatá, ktoré chodia "spať" so spiacimi, tak štedrá večera u nás začína skôr (ak deti nie sú choré...) a darčeky od Ježiška rozbaľujeme 25. ráno, veľmi skoro ráno.

Posledná netradičná vec je u nás "levitujúci stromček" – ďalší zvyk, ktorý sme si prišli z východu. Stromček nedávame na zem, ale ho vešíame na strop. Takto je v absolútnom bezpečí pred deťmi, hrajú sa pod ním a na ozdoby zatiaľ nedočiahnu ☺.

Znie to ako kliše, ale Vianoce sú pre nás okrem náboženského sviatku aj sviatkom rodiny, a preto sa snažíme čo najviac si vychutnať to, že sme všetci spolu a nikam sa nemusíme ponáhľať a tak si vieme odpustiť aj pripečené koláče a neumytý riad.

Jana Šiškovičová

VIANOČNÝ ČAS V RODINE ČISTÝCH

Práve počas Vianoc ľudia omnoho viac spomínajú mier a pokoj. Je to práve ten čas, keď vôkol nás stíchne premávka a zhon a človek hoci aj uprostred veľkomesta cíti omnoho silnejšie vnútorné spojenie a vnútorný mier. Smer myslenia a uvažovania ľudí sa v tomto čase zázračne mení. Spomínajú na časy, keď ako dieťa stáli pred rozžiareným vianočným stromčekom a snažia sa túto príjemnú atmosféru sprostredkovať aj svojim deťom.

U nás býva zvykom vybrať sa pred Vianocami, väčšinou na Štedrý deň doobeda do lesa a zavesiť na vetvičku salónku alebo čokoládovú figúrku. Je to práve ten čas, keď človek ešte intenzívnejšie prežíva vnútornú radosť a túži po prepojení s prírodou, ktorá nás dennodenne obklopuje. Niekedy so sebou do lesa vezmem aj pišťaľku alebo koncovku a spoločne si s obyvateľmi lesa zanôtime. Doma si zvykne prečítať nejaké pekné texty s vianočnou tematikou. Poobedie sa nesie v prípravách vianočného stola a jedál. Ešte počas decembra pečieme vianočné oblátky a trubičky, každý rok pred Vianocami údime klobásy, ktoré nechýbajú na štedrovečernom stole. Hodiny strávené v lese pripomínajú hriby vo vianočnej kapustnici, ako aj zavárané hriby podávané ako pochutina k jedlám. Na štedrovečernom stole nechýba ani rybie filé so zemiakovým šalátom a bobaľky, ktoré obľubuje manželka. Zo sladkostí sú to medovníky, sucháriky s orechmi, bratislavské rožky a dobroty od mnohých našich dobrých známych.

Nemali by sme však zabúdať aj na to, že to nie je samozrejmosť. Prežili sme aj taký Štedrý deň, keď sme takmer všetko uvedené museli dať stranou a skončili sme s dieťaťom celý deň po prebdení noci na detskej pohotovosti. Vtedy sa priority a spôsob uvažovania náhle zmení a človek má večer radosť, že všetko dobre dopadlo. O to viac si potom dokáže vážiť to, čo mu bolo dopriate sviatky predtým, alebo aj o rok neskôr. Nezabúdajme preto ani my ostatní na to najdôležitejšie, vďaka čomu sú Vianoce práve Vianocami. Nie je to o darčekom, jedle, voľne, alebo televízore. To najdôležitejšie je pripomenutie si daru Božej Lásky, ktorá sa v ten čas k nám skláňa a daruje nám zo svojho priehŕšťa.

Stanislav Čistý

VIANOČNÉ ZVYKY V RODINE THOMSEN

Odkedy tvoríme rodinu s manželom, ktorý pochádza z Dánska, oslavujeme Vianoce jeden rok tradičné slovenské a ďalší rok dánske. Tento rok budú dánske, kedy sa stretneme spoločne celá dánska rodina v počte cca 12 ľudí. Každý donesie k stolu (podľa možnosti) jedlo, ktoré sa konzumuje v daný večer.

My máme pečenú kačku podávanú s karamelizovanými zemiakmi, červenou kapustou (viac sladká ako naša tradičná) a hnedou omáčkou. Veľmi veľa omáčky – prízvukuje manžel. Ako dezert sa podáva tradične ryžový puding s pokrájanými mandľami. Vo veľkej pudingovej miske je 1 ks celej mandle, ten kto ju nájde, vyhráva cenu (napr. lístky do kina, čokoládu atď.).

Po skončení večere sa všetci chytíme za ruky, spievame vianočné pesničky a točíme sa okolo stromčeka. Potom už prichádza len rozbaľovanie darčiekov. Darčeky rozbaľuje iba jeden člen rodiny pre všetkých.

V Dánsku, okrem 24. 12., sa stretne väčšia časť rodiny na Prvý alebo Druhý sviatok vianočný. My sa väčšinou stretávame počas obeda 25., kde sa nás zide veru aj do 30 ľudí. Jedlo pozostáva z marinovaných heringov, zemiakového šalátu, vyprážaných rybích filetov, remulády (obdoba tatárskej omáčky), pečeného bôčika s červenou kapustou, pečenej paštety, bravčových medailónikov, rôznych druhov syra a pod.

Po jedle nasleduje hra, kde každý z účastníkov musí doniesť 2-3 malé darčeky v maximálnej hodnote 3-4 €. Darčeky sa dajú do stredu stola, a každý, kto hodí kockou číslo 6, si môže zobrať darček. Na hru je stanovený časový limit a keď sa všetky darčeky zo stola minú, tak ten, komu sa nepošťastilo vyhrať ho v kockách, si darček vezme od kohokoľvek iného, respektíve ho „ukradne“. Nikto nevie, čo je v darčeku zabalené, okrem osoby, ktorá ho pripravila. Je to celkom zábavná hra pre všetky vekové kategórie.

Mária Thomsen

AKO TRÁVI VIANOCE NAŠA KONTROLÓRKA OBCE

Blížia sa, pre mňa, najkrajšie sviatky v roku a ako prísť hovelec by som vám v skratke rada priblížila naše vianočné zvyklosti.

Od detstva som zvyknutá, že vianočnú výzdobu (okrem stromčeka) rozsvetuje zásadne sv. Mikuláš, tzn. akúkoľvek výzdobu nerobíme skôr ako 6.12. Mávame živý stromček, nakoľko jeho vôňa je pre nás nenahraditeľná a ozdobujeme ho okolo 20.12., aby vydržal do Troch kráľov. Štedrý večer trávim s manželom a s dcérou buď u mojich rodičov v Trenčianskej Turnej alebo u svokrovcov na východe, je nám tak veselšie.

V rámci vianočného menu si myslím, že nemáme nič špeciálne – nakrájame jablko, aby sme vedeli, či budeme zdraví, potom si natrieme oblátku s medom, nasleduje polievka zo sušeného hrachu a zeleniny, ďalej máme ryžu s hribkami a nasleduje klasika – kapor, vyprážané filé a zemiakový šalát. Celé menu sa robí len na masle. Samozrejme nemôžem zabudnúť, že sa snažíme postiť celý deň až do večera.

Minulý rok sme Vianoce strávili na východe u svokrovcov (okres Stará Ľubovňa) a nakoľko sú Rusňáci, tak aj vianočné menu bolo pre mňa odlišné v porovnaní s tým naším – na začiatok štedrej večere jedia chlieb s cesnakom, nasleduje pôstna kapustnica, ďalší chod je hustá hrachová kaša, potom klasický zemiakový šalát a ryba (avšak nie kapor!). Ďalej sa podávajú bobaľky (makové opekance) a slivčanka (sladká slivková polievka). Najviac ma zaujal fakt, že celé menu sa podáva na jednom a tom istom tanieri, čo myslím, že ocení nejedna gazdina a tento zvyk by som si chcela osvojiť aj u nás v domácnosti.

Dovoľte mi na záver, aby som vám aj ja touto cestou poprial krásne a ničím nerušené vianočné sviatky, plné pokoja a radosti. Užite si ich najmä v zdraví, v kruhu vašej rodiny a blízkych.

Vaša kontrolórka Petra Ščigulinská

AKO PREŽIJÚ RADOSŤ Z VIANOČNÉHO OBDOBIA PITEKOVCI

Milí priatelia, podelím sa s vami o naše prežívanie radosti z vianočného obdobia.

Naša rodina je spojená zvykmi od Oravy až po Moravu. Počas adventu chodíme častejšie do kostola, pripravujeme darčeky pre svojich najbližších. Svoj príbytok zdobíme vianočnými dekoráciami. Na stole v kuchyni máme adventný veniec a pre deti nesmie chýbať adventný kalendár.

Na Štedrý deň zvykneme dodržiavať pôst. Medovníčky už máme napečené niekoľko dní dopredu. Pri štedrej večeri zostáva jeden tanier prázdny pre náhodného hosťa. Hlava rodiny prednesie krátky príhovor, potom sa pomodlíme. Rozkrojíme jablko. Začíname oblátkou s medom a cesnakom, dospeli si dajú hriatô. Jeme kapustnicu s hribkami a sušenými slivkami, potom klasický zemiakový šalát a vyprážaného kapra a filé. Na stole horí vianočná svieca, ktorá dotvára čarovnú atmosféru. Nikto sa neponáhľa, čakáme sa, aby sme spoločne išli k rozsvietenému stromčeku zaspievať koledy a rozbaľiť darčeky. O polnoci ideme na svätú omšu.

Želajme si vrúcne:

Lásku, ľudskosť, dobrotu srdca, pevného zdravia, k tomu za náruč Božej milosti, požehnania.

Miesto zhonu a bohatých darčiek radšej rodinu a nezáradzajúcich priateľov.

Milostiplné a požehnané vianočné sviatky praje

*Marína Piteková
s rodinou*

DUBODIELSKE HODINY

Otcom myšlienky inštalovať pri príležitosti 100. výročia posviacky kostola na miestnej kostolnej veži plne funkčné hodiny, je pán Milan Buchel.

Prvotná myšlienka, ktorá sa zo začiatku javila ako utópia, sa stala realitou. Vážim si ľudí, ktorí idú za svojím cieľom a svoje predstavy vedú pretaviť do hotového diela. Tak to bolo i v tomto prípade.

Projekt, sprevádzaný nemalými problémami, sa začal rodiť už pred

tromi rokmi. Dizajn ciferníka v dnešnej podobe sa podarilo vytvoriť až na tretí pokus. Ručičky na ciferníku na druhý. Tie sú vyrobené z leteckého duralu, aby odolávali nepriaznivým vplyvom počasia a sú špeciálne vyvážené. Vyrábali sa na Slovensku unikátnou technológiou – CNC frézovaním. Na ich zadnej strane je vyrazený rok 2023 a skratka firmy MB. Na zadnej strane ciferníka z východnej strany je listina podpísaná pánom farárom Bajzíkom a konštruktérmi hodín, ako odkaz pre ďalšie generácie.

Motorovú časť hodín dodala stará hodinárska firma z Hýb. Tie sú konštruované na jeden centrálny motor, ktorý má kardanový výstup na štyri strany. Prevodovky sa roztáčajú prevodovým pomerom 1:12. Odtiaľ pokračuje 1,2 m dlhý výstup cez steny veže až k ciferníku.

Hodiny sú prepojené na satelit, aby boli čo najpresnejšie a automaticky reagovali na zmeny letného a zimného času. Každé kvalitné hodiny (a tie naše k nim patria) majú nainštalované odbíjanie.

Tie naše odbíjajú každú pol hodinu raz a celú hodinu príslušným počtom hodín. Okrem hlavného konštruktéra p. Buchela sa na prácach pri inštalácii a spojznení podieľali Jakub Ševcech a rod. Ševcechová, elektrikári Petříkovci, Milan Hoferik a Pavol Hrbáčik, s pričinením oboch našich kňazov pána farára Bajzíka a pána farára Utekala.

Pánovi Buchelovi a všetkým, ktorí sa zaslúžili o to, aby náš kostol bol obohatený peknými a kvalitnými hodinami, patrí úprimná vďaka a uznanie.

Starosta obce

STRETÁVKA SEDEMDESIATNIKOV PO 55 ROKOCH ZO ZDŠ DUBODIEL

Okrúhle 55. výročie, keď sme ako 15-roční opustili bránu ZDŠ v rodnej obci Dubodiel, je príležitosťou sa zastaviť a zaspomínať.

Stretili sme sa 9. septembra 2023 popoludní, netradične pred kostolom a uctili sme si pamiatku našich spolužiakov, ktorí už odpočívajú na cintoríne. V kultúrnom dome po slávnostnom prípitku a spoločnom obede v skvelej atmosfére a pohode bolo o čom rozprávať, spomínať si, ale aj zažartovať.

Svojou prítomnosťou a príhovorom na stretnutí nás poctil starosta obce Mgr. Anton Prechádzka a naša milá triedna učiteľka pani Anička Izraelová,

rod. Slobodová, ktorá s nami vydržala až do večerných hodín. Pospomínali sme na bývalých učiteľov, z ktorých každý nám dal niečo zo seba, aj na pána školníka Š. Országha a na brigády pri výsadbe zelene okolo novej budovy školy.

Aj keď obdobie školskej dochádzky tvorí len zlomok života človeka, zanechalo v nás nielen spomienky na „vydarené školské kúsky“, ale hlavne pevné priateľstvá, ktoré sa medzi nami vytvorili a pretrvali do dnešných dní. Za tých 55 rokov sa v živote každého z nás stalo veľa vecí.

Ale dobrý, dôstojný či šťastný život, ten sa nemeria iba titulmi, ani majet-

kom či dosiahnutými úspechmi. Dobrý život je aj o srdci a pokore. O rozdávaní dobra, nádeje a o pomoci druhým... A v týchto seniorských rokoch už máme čas na to, aby sme svojou radou, úsmevom, želaním, vypočutím, stretnutím potešili všetkých okolo nás.

Vďaka patrí všetkým 22 účastníkom stretávky za spoločne strávené chvíle a spoluorganizátorom, L. Chrenkovej, A. Ďurechovi a F. Červenému. Spokojnosť, radosť a úsmievy na tvárach boli dôkazom vydarenej akcie, ktorú, keď sa dožijeme, si radi zopakujeme.

L. Šťastná

BILANCUJEME ROK 2023 V NAŠOM URBARIÁTE

Na úvod by som chcel poďakovať predchádzajúcemu predsedovi pánovi Dušanovi Petrikovi za dlhoročnú prácu v predsedníctve urbáriátu.

S nárastom počtu členov sa zo spoločenstva stala veľká organizácia, ktorá svojou činnosťou zastrešuje záujmy členov a zodpovedá za činnosť a všetky legislatívne úkony. S navýšením počtu a aktuálnej nepriaznivej situácii s energiami na Slovensku sa neúnosne zvyšujú požiadavky na ťažbu palivového dreva pre členov urbáriátu. Pre naše lesy a hospodárenie v nich, sa táto situácia stáva neúnosná, nakoľko lesná výmera a objem drevnej hmoty podľa LHP nie je dostatočný na to, aby sme naďalej pokračovali v takomto objeme ťažby a uspokojili všetkých členov spoločenstva. Našou veľkou výzvou pre najbližšie obdobie je zosúladiť objem ťažby s reálnym nárastom drevnej hmoty v lese tak, aby sme zabezpečili udržateľnosť rastu a ťažby.

Koniec roka sa blíži a rád by som sa podelil s tým, čo sa za tento rok urobilo. V roku 2023 sme sadili smrek a buk v poraste č. 119, z toho 550 ks smreka, 100 ks duba a 100 ks buka. Klčovali sme a vyžíňali v poraste 457, tzv. Kopánka a vysadili sadenice od predajcu Flóra Púchov, v počte 280 ks dub zimný, 100 ks buka, 50 ks smreka obyčajného. Na brigádach sa odpracovalo viac ako 600 hodín. Týmto ďakujem všetkým zúčastneným za ochotu pracovať v náročných podmienkach. Palivové drevo pre členov sa vydávalo od 8. mája do 30. novembra 2023. Bolo vydaných 196 lístkov na drevo pre členov spoločenstva s tým, že každý člen mal nárok na 5 priestorových metrov dreva. Celkové množstvo predaného dreva pre členov spoločenstva v tomto roku tak reálne činilo spolu 857 m³. Na základe schválených žiados-

tí členov bola predaná ďalšia smreková guľatina v objeme 9,85 m³. Na jeseň tohto roku sme okopcovaním vyznačili nové hranice na pozemkoch vzniknutých po pozemkových úpravách – komasácii. V roku 2023 sme obnovili zmluvu o prenájme pivničných priestorov budovy Dubodiel č. 183 s pánom Jaroslavom Petrikom. Dodatkovo sme obnovili zmluvu o prenájme poľnohospodárskej pôdy so SPOLAGRO EKO na ďalších 5 rokov. Uzav-

reli sme novú nájomnú zmluvu o prenájme pozemku, časti hospodárskeho dvora, za účelom poľnohospodárskej výroby, parcela č. 900, vo výmere 2 574 m² na dobu 15 rokov, so SPOLAGRO EKO. Všetky dodatky zmlúv aj nové zmluvy boli uzavreté za výhodnejších cenových podmienok pre pozemkové spoločenstvo. Dodatkovo sme upravili zmluvu s OLH – Odborným lesným hospodárom, s pánom Ing. Eliášom.

Naším cieľom je pripraviť lesy pre budúce generácie, obmedziť ťažbu dreva, keďže zdravý les potrebuje svoj čas na obnovu. Cieľom je rozumne hospodáriť so spoločnou nehnuteľnosťou, rekultivovať pôdu, eliminovať zarastanie pôdy plevnými náletovými drevinami, zabrániť vyvážaniu odpadu do lesa a produkovať zisk. To nie je možné bez racionálneho plánovania a zhodnotenia možností, aké nám les môže poskytnúť. Budúcnosť spoločnej

nehnuteľnosti je len v našich rukách. Radi by sme privítali a zasvätili do aktivít urbáru a dozornej rady viac mladých ľudí. Verím, že spoločnými silami naše ciele budú reálne a splniteľné. Nakoniec, všetko preberieme spoločne na Valnom zhromaždení v roku 2024. Teším sa na vás.

Požehnané vianočné sviatky, veľa zdravia a úspechov v novom roku vám praje predseda a výbor s dozornou radou.

Jaroslav Petrik, predseda PS

ZAMYSLENIE

V poslednej dobe si pri prechádzkach v okolí našej dedinky všimam, ako tu stále pribúda viac a viac odpadu. Nerozumiem, kde ľudia berú odvahu vyvážať odpad zo svojho dvora, stavby alebo záhrady do prírody? Každý chce mať svoj pozemok krásny, čistý, bez odpadu. To je určite v poriadku, ale sme súčasťou nejakého celku a aj to okolie a príroda pri ich domoch a záhradách patrí predsa nám všetkým. Prečo si ľudia, ktorí napríklad stavebný odpad vyvezú niekde do poľa alebo na lesnú cestu myslia, že v lese je nejaké rozpúšťadlo, ktoré tento odpad čarovne rozpustí? Ako sa cíti človek, ktorý sa takto zbaví odpadu?

Blížia sa Vianoce a skoro každý doma upratuje, zdobí si svoje obydlie zvnútra aj zvonku. A asi by bolo dobré, aby sme si upratali aj v sebe, v svojom svedomí. Pretože je na zamyslenie a zváženie každého jedného z nás, či neexistuje aj iná možnosť, ako sa legálne zbaviť toho, čo nám doma zavadzia a nie naložiť na vozík a vyhodiť v lese alebo niekde za dedinou.

E. Janíková

ZO ŽIVOTA MATERSKEJ ŠKOLY

Horúce letné dni sú už za nami a my otvárame brány našej materskej školy, vítame nový školský rok 2023/2024. Nové deti sa v prvý deň rozlúčia so svojou maminkou a vykračia do nového dobrodružstva. Musíme povedať, že nástup do materskej školy zvládli výborne. V tomto školskom roku sme otvorili dve triedy. Triedu SOVIČKY navštevujú 5 – 6-roční a triedu LIENKY navštevujú 3 – 4-roční. Spolu máme 35 detí. Okrem nových detí sa do nášho kolektívu vrátila z rodičovskej dovolenky aj pani učiteľka Barbora Fodreková. Opäť ju medzi nami vítame a veríme, že sa jej bude dariť.

V septembri sme sa bližšie spoznávali a zvykali si na seba. Hneď sme sa pustili do plánovania aktivít na ďalšie mesiace v tomto školskom roku. Október nám priniesol zaujímavú aktivitu „Jesenné tvorenie“, do ktorej sme zapojili aj rodičov. Úlohou detí bolo doma zhotoviť jesenný výtvor s pomocou rodičov, na ktorý použili rôzne prírodné materiály. Každý škôlkar si ho priniesol do materskej školy a odprezentoval pred svojimi kamarátmi. Všetky výtvory boli nádherné a skrášľovali nám priestory škôlky počas jesenného obdobia. Deti boli za svoju kreativitu a usilovnosť odmenené.

V novembri sme pre deti naplánovali prekvapenie v podobe divadielka NATraKY. Títo dvaja šikovní herci k nám zavítali z Prievidze a deťom zahrali predstavenie Guľko Bombuľko. Deťom sa divadielko veľmi páčilo a prežili veselé dopoludnie. V tomto mesiaci sme usilovne nacvičovali program pre starých rodičov. Okrem básní a piesní si starí rodičia z vystúpenia odniesli aj malé darčeky v podobe svietnikov, ktoré im ich vnúčatá usilovne vytvorili. Aktivita v tomto mesiaci pokračujú ďalej. Naši škôlkari sa zmenili na malých vianočných pekárov a pózovali pani fotografke. Veríme, že táto pamiatka na materskú školu im o niekoľko

rokov vyčarí úsmev na tvári. Tento rok sa nám podarilo zapojiť do projektu Zdravé oči, ktorý zastrešuje Únia nevidiacich a slabozrakých Slovenska. Deťom bol preventívne meraný zrak v prostredí materskej školy.

V najčarovnejšom mesiaci decembri nás navštívil starý dobrý priateľ detí – svätý Mikuláš a jeho pomocníci. Privítali sme ho krásnou piesňou a básničkou. Každému škôlkarovi priniesol sladký balíček, a tak im po roku opäť žiarili očka. Jednou zo spoločných akcií v tomto roku sú vianočné trhy. Teší nás, že aj tento rok sme s vami mohli stráviť príjemné chvíle v predvianočnom čase. Ďakujeme za vašu podporu. Tento rok ukončíme vystúpením detí v kultúrnom dome na vianočnej besiedke.

Zostáva nám už len jediné, popriať vám požehnané, šťastné a veselé, radostou naplnené vianočné sviatky prežité v láske, pohode, zdraví a v kruhu najbližších. Do nového roka želáme veľa síl a čo najviac spoločných zážitkov s vašimi ratolesťami.

Bc. Simona Oravcová, Bc. Barbora Fodreková

SPDZA ŠKOLSKÉJ BRÁNY

Hoci od začiatku školského roka 2023/24 ubehli len tri mesiace, nezaháľali sme ani chvíľu. Po prázdninách, ktoré ubehli ako voda, sme sa 4. septembra opäť stretli v škole. Privítali sme nových prvákov, ktorí sa veľmi rýchlo adaptovali na prostredie školy. Desiat prvákov, z toho päť dievčat a päť chlapcov, sa potešilo novým učebniciam, zošitom. Darčeky aj tento rok venoval prvákom zriaďovateľ obec Dubodiel a odovzdal im ich p. starosta Mgr. A. Prechádzka. V materskej škole pribudli k „skúseným“ škôlkarom aj nováčikovia. Kolektív pedagogických zamestnancov sa obmenil. Naše rady posilnil p. farár Mgr. L. Utekal, Bc. B. Fodreková (MŠ) a Mgr. M. Filková (ZŠ).

Postupne realizujeme naplánované úlohy. Vstup do základnej školy sme upravili štruktúrovanou omietkou. V areáli školy pribudli stojany pre žiakov, ktorí chodili v priaznivom

počasí do školy na bicykli. Touto cestou sa chceme poďakovať p. Buchelovi za sponzorský dar – stojany na bicykle.

Z finančných prostriedkov, ktoré venovali rodičia Občianskemu združeniu ZŠ s MŠ (2%), sme zakúpili interaktívnu tabuľu s počítačom do triedy, v ktorej sa vzdelávajú druháci a tretiaci. V súčasnosti máme interaktívne tabule vo všetkých triedach materskej aj základnej školy a tiež v školskom klube detí.

Najviac nás však tešia úspechy našich žiakov vo výchovno-vzdelávacom procese. Veľkou radosťou je, že sa žiakom 3. ročníka podarilo v rámci okresu Trenčín získať 1. miesto v jazykovej súťaži s názvom Jazykový WocaBee šampionát. V súťaži sa hodnotí znalosť slovíčok a za správne odpovede získavajú žiaci body. Pracujú jednotlivo v aplikácii (na počítači, tablete alebo na mobile), ale hodnotenie získavajú ako tím. P. učiteľka L. Kakarová motivovala našich žiakov už minulý rok a prihlásila ich do súťaže s cieľom zlepšiť jazykové znalosti našich žiakov v anglickom jazyku inovatívnymi metódami. Niet pochýb, že to bol výborný nápad. Pani učiteľka vedie aj krúžok anglického jazyka v materskej škole, ktorý navštevujú predškôláci. Školáci majú možnosť v tomto školskom roku pracovať v krúžku Šikovniček pod vedením p. učiteľky Mgr. M. Rovňanovej.

Vedomosti z oblasti informatiky si naši žiaci mohli preveriť v online súťaži Bobor. Predmet informatika navštevujú žiaci 2. až 4. ročníka. Tento predmet patrí u žiakov medzi obľúbené. Možno aj preto sa podarilo väčšine súťažiacich získať diplom úspešného riešiteľa.

Tretíakov a štvrtákov čaká v decembri matematická

súťaž Pytagoriáda. Bude prebiehať online a žiaci sa prihlasujú kódom, ktorý im bol pridelený. Najlepší riešitelia po vyhodnotení postúpia do okresného kola. Úlohy sú zamerané na logické myslenie. Poskytujú priestor na rozšírenie matematických kompetencií a žiaci získavajú cenné skúsenosti. Výhodou je, že sa tejto súťaže zúčastňujú všetci žiaci počas hodiny matematiky.

Nezabúdame však ani na kultúrne podujatia. Do ZŠ prišlo divadlo Na traky. Dvojica hercov predviedla deťom materskej školy aj žiakom základnej školy predstavenie O Gulfkovi Bombulkovi. Príbeh niesol v sebe posolstvo aktuálne nielen v čase Vianoc: najdôležitejšie v živote je mať kamaráta.

Výzdoba, ktorou si skrášľujeme interiér materskej i základnej školy, nás teší v predvianočnom období. A zadosťučinením sú pre nás všetkých pochvalné slová rodičov a návšteví, ktoré do školy zavítajú. Vidia, že ich ratolesť má možnosť rozvíjať svoje výtvarné zručnosti, estetické cítenie a svojimi výtvarmi sa prezentovať.

Pre nás pedagógov je odmenou, keď prípravou kultúrnych podujatí potešíme rodičov, starých rodičov a hostí. Pretože príprava programu – či už vianočného alebo ku Dňu matiek – trvá týždne. Práve teraz pripravujeme vianočnú besiedku. My p. učiteľky máme možnosť vidieť, ako sa deti dokážu zdokonaľovať a tešiť sa. Zdokonaľovať sa tým, čo všetko sa naučia. A z čoho majú radosť a tešia sa? Zo sladkostí v adventnom kalendári, z Mikuláša, z darčiekov pod vianočným stromčekom. Ak ste nevedeli, aj v škôlke a škole máme vianočný stromček a chodí k nám Ježiško...

Skúsme byť my dospelí – napriek tomu, že sme vyťažení povinnosťami – aspoň na malú chvíľu ako deti, ktoré vedia rozdávať radosť plným priehrštím...

Na záver kalendárneho roka mi dovoľte v mene všetkých zamestnancov, detí a žiakov, i vo svojom mene poďakovať zriaďovateľovi, rodičom, Rade školy a organizáciám – DHK, Klubu žien, Klubu dôchodcov a FK za spoluprácu. Šťastné a veselé Vianoce.

Mgr. Andrea Malecová, riaditeľka školy

ŽIVOT V SPOLOČNÝCH DVOROCH V DEDINE V MINULOSTI

V dnešnej dobe obyvatelia obce bývajú väčšinou v rodinných domoch postavených v minulých desaťročiach, ktoré už spĺňajú nároky ich vlastníkov na súkromie. V posledných rokoch si niektorí majitelia novopostavených domov chránia svoje súkromie ohrádzaním pozemkov vysokými betónovými múrmi, ktoré pripomínajú ochranu pred nájazdmi Turkov za čias našich dávnych predkov.

Bývanie v spoločných dvoroch je pre dnešnú generáciu už nepredstaviteľné. Pred 70 rokmi a skôr bývala v spoločných dvoroch väčšina obyvateľov Dubodiele.

Autor: František Judiny

V jednom z takých dvorov som vyrastal aj ja. Bol to spoločný dvor „Štubrikových a Kútnych“ naproti bývalej pošte.

V dvore bývalo 6 rodín. V niektorých rokoch tu žilo aj viac ako 30 ľudí. Každá rodina mala okrem domu svoju komoru, pajtu, maštal' pre dobytok a šopu na drevo. Ľudia vo dvore boli nútení chodiť popod okná susedov, aby sa dostali do svojej komory alebo šopy pre drevo na kúrenie. My sme mali v dome veľkú kuchyňu, kde sa hlavne v zime stretávali susedky pri pradení nití. Tieto sa priadli na kolovratoch, ktoré sa občas aj zastavili, keď ženy unavené po celodennej robote pri nich občas zadriemali. Chlapi z dvora sa väčšinou bavili o robote. Vo dvore mali 3 páry koní, na ktorých chodili robiť do hôr pre štátne lesy. Rád som počúval rozprávanie chlapov o zážitkoch z hôr, kde mali občas aj rôzne nehody, ako prevrátený voz alebo zlámané koleso. Vtedy mi časti hôr, ktoré spomínali ako Vaškova a Mazúrova dolina, alebo „Hitlerov šlóg“ nič nehovorili. My deti z dvora sme po večeroch hrávali rôzne hry, napr. „človeče nezlob sa“, alebo s kartami misu, sedmu a iné. Susedia vo dvore si vzájomne pomáhali. Občas sa aj pohnevali a istý čas sa nerozprávali. Nakoniec sa museli udobriť, lebo sa vo dvore od rána do večera stretávali a nemali sa ako jeden druhému vyhnúť.

Postupne sa však aj náš dvor začal „vyľudňovať“. Dievčatá sa vydávali, mládenci po vojenčine ženili a každý si chystal vlastné bývanie už mimo dvora. V domoch dožívali rodičia. Ale domy neostali prázdne. Niektoré poslúžili na určitý čas nasledovníkom z rodiny na víkendové bývanie, alebo ich kupovali obyčajne cudzí ľudia. Tak sa skončila história jedného z mnohých spoločných dvorov v Dubodiele.

Viliam Petrik

VIANOČNÝ PRÍBEH

Kedysi dávno zvolali zvieratká snem. Líška sa spýtala veveričky: „Čo pre teba znamenajú Vianoce?“

Veverička odpovedala: „Pre mňa znamenajú Vianoce krásny stromček ozdobený množstvom žiariacich sviečok a cukrovinkami, ktoré mám tak veľmi rada.“

Líška sa pripojila so svojou predstavou: „Pre mňa, samozrejme, nesmie chýbať voňavá pečená husička. Bez pečienky by to ani neboli skutočné Vianoce.“

Do debaty sa pridala medveď: „Vianočka! Na Vianoce musím mať obrovskú sladkú vianočku!“

Straka si zasnene povzdychla: „Podľa mňa sú na Vianoce najdôležitejšie krásne a ligotavé šperky a ozdoby. Na Vianoce sa predsa musí všetko ligotať.“

Pozadu nechcel ostať ani vól: „Všetci sa mýlite. Vianoce robí Vianocami až šumivé šampanské. Ja by som ho vypil hoci aj dve fľaše!“

Somárik, ktorý to už nemohol vydržať, sa rýchlo zmocnil slova: „Ach, vari ste sa všetci zbláznili? Veď na Vianociach je najdôležitejší Ježiš! Azda ste na to už zabudli?“

Vól sa zahanbil, sklopil svoju veľkú hlavu a zabučal: „A vedia to vôbec ľudia?“

ZDRUŽENIE ZÁZRAČNEJ MEDAILY

V mesiaci november navštívila našu farnosť sestra Lujza z rádu vincentiek v Beluškých Slatinách. Oboznámila veriacich s apoštolátom Združenia zázračnej medaily putovnej Panny Márie. Dozvedeli sme sa, ako bude prebiehať návšteva kaplnky so sochou Panny Márie Zázračnej medaily v našich domovoch. Týmto by som chcela poďakovať pánovi farárovi za milé privítanie sestry Lujzy, spevákom za krásny spev počas svätej omše a veriacim za účasť na tomto stretnutí.

Požehnanie kaplnky sa uskutoční dňa 17. decembra 2023 na druhej svätej omši kňazom Misijnej spoločnosti sv. Vincenta de Paul Milanom Grossmannom, ktorý ju odovzdá prvej rodine. Potom kaplnka začne putovať po rodinách, ktoré sa rozhodli ju prijať. Každá rodina má túto kaplnku vo svojom príbytku jeden týždeň a rodina sa pri nej stretá na spoločnej modlitbe. Prihlásení veriaci sa stávajú všeobecnými členmi ZM.

Janka Petriková

ZO ŠPORTU

FUTBAL

SUMÁR JESENNEJ ČASTI SEZÓNY 2022/2023 TJ DRUŽSTEVNÍK DUBODIEL

Po uplynulej úspešnej sezóne sme sa vrhli na krátku letnú prestávku, počas ktorej sme si trochu oddýchli od futbalu, ale v polovici augusta dedinské štadióny opäť otvorili svoje brány, aby mohli privítať ďalšie pútavé zápasy dedinských lig.

Podme si teda zhrnúť, ako sa darilo nášmu klubu počas jesene.

Dospelí nastúpili na jeseň do 8. ligy SEVER, do ktorej sa prihlásilo 12 mužstiev. Naše mužstvo má teda po jeseni odohratých 11 zápasov, z ktorých má bilanciu 3 výhry, 1 remízu a 7 prehí. S 10 bodmi a so skóre 16:26 teda prezimujeme na 8. mieste. Najlepším strelcom nášho mužstva je Peter Kúdela, ktorý dosiaľ strelil 10 gólov, ktoré mu zaručili zatiaľ delené druhé miesto v tabuľke strelcov.

Po minulej úspešnej sezóne sme všetci verili, že v takom štýle začneme aj túto sezónu, avšak výsledok nie je taký uspokojivý, ako minulý rok po jesennej časti. Môžeme si byť ale istí, že chalani, ktorí vybehnú na ihrisko, sa snažia vydať zo seba všetko. Každý, kto robil nejaký šport, musí vedieť, že nie vždy sa darí. Preto treba byť fanúšikom aj v ťažších chvíľkach, pretože keď je mužstvo na vrchole, vtedy fandí každý. Správny fanúšik však podporí mužstvo aj v zápasoch, ktoré sa nevyvíjajú podľa predstáv. Sám som bol na skoro všetkých domácich zápasoch ako fanúšik, a neraz ma zamrzelo, keď som počul tie nie veľmi lichotivé komentáre od fanúšikov. Verme, že chalani počas zimnej prestávky zamakajú a na jar sa vrátia na trávniky vo víťaznej nálade a naše mužstvo bude už len stúpať.

Dorast a žiaci túto sezónu v našom klube nemajú zastúpenie,

preto som rád, že chalani, ktorých futbal stále baví, hrajú aspoň prostredníctvom hosťovania v Trenčianskom Jastrabí.

Nakoľko sa tento rok chýli ku svojmu koncu, je na čase poďakovať všetkým, ktorí sa starali akoukoľvek formou o chod a fungovanie nášho klubu.

V prvom rade treba poďakovať všetkým hráčom a trénerom, ktorí si nájdu každý víkend čas na to, aby mohli reprezentovať našu dedinu. V dnešnej dobe, keď už aj väčšie dediny ako Dubodiel majú problém poskladať mužstvo, treba byť hrdý, že ešte stále dokážeme hrať dedinskú súťaž s vlastnými hráčmi.

Veľká vďaka patrí všetkým fanúšikom a podporovateľom nášho futbalu, pretože futbal sa hrá pre divákov, a počas doby korony sme sa presvedčili, že futbal, ale aj akýkoľvek iný šport, nemá bez divákov zmysel.

A nakoniec, v mene celého klubu a všetkých hráčov, by som chcel poďakovať obecnému úradu, každému, kto prostredníctvom 2 % z daní podporil chod klubu, všetkým sponzorom a ľuďom, ktorí svojím kúskom prispievajú k chodu nášho dedinského klubu. Veď každý, kto akokoľvek prispeje, robí to pre klub a pre dedinu. Veď kam by sme sa chodili každý víkend „rozčúliť“, keby nebolo futbalu v našej dedine.

Športu zdar, futbalu zvlášť.

Vladimír Petrík

KAPUSTNICA ZVANÁ „LÁSKAVEC“

Moderátorka slovenského rozhlasu zamatovým hlasom vyzývala poslucháčov, aby sa podelili o svoj recept na vianočnú kapustnicu. Návod sa veľmi nelíšili, až na niektoré podľa dávnych miestnych tradícií.

Čo tak poslúchnuť tú milú výzvu? Aký by bol môj recept? Aspoň pre seba analyzujem, čo všetko dávam do kapustnice. Do hrnca vsypem kyslú kapustu. Kúpil ju manžel v blízkej predajni. Šiel po ňu sám, vraj istejšie prejde po zľadovatej ceste než ja. Pridám kúsok mäsa z bravky, čo vychovali svatovci. Tiež patríme medzi tých, ktorých rok čo rok obdarúvajú bohatou výslužkou zo zabíjačky. Cibuľu pokrájam na jemné rezance. Vypestovali ju dcéra a zať. Mám ich pred očami, krásnych, zahriatych letným slnkom v záhrade. Jedlo spestrím klobáskou. Obohatí ho farbou a pikantnou chuťou, akú vie namiešať syn. Ešte nasypem za hrst' sušených hřibov od priateľky, dolejmem vodu a varím.

Nezabudnem pomiešať starou drevenou vareškou. Mám ju po mamičke. Akoby som cítila teplo jej láskavej ruky, keď sa dotýkam toho kúska dreva. Manžel prikryje stôl obrusom. Jeho mamka ho vyšila modrým krížikovým vzorom. Zdobieval stôl jeho detstva. Taniere na stole sú z modrej keramiky. Pripomínajú mi radostnú atmosféru jedných narodenín, keď nám ich darovala staršia dcéra s manželom. K daru pribalili aj svoju úctu a lásku. Na jeden tanier navršíme sladké oblátky od nevesty. Medzitým sa kapustnica dovarila. Naozaj je sviatočná žičlivosťou drahých ľudí, na ktorých myslím a ďakujem im za viac než za tieto dary. Áno, nazvem túto kapustnicu „láskavec“. Má nezabudnuteľnú chuť.

Ráno zaklope na okno ďalší deň – už trochu dlhší. Bude viac svetla, aby sme si uvedomili jedinečnosť sviatočných chvíľ štedro naplnených láskou.

NÁVŠTEVA MIKULÁŠA ALEBO NEZAMESTNANÝ ČERT

Skončila sa svätá omša. Deti zostali sedieť na svojich miestach, netrpezlivo sa obzerali a s napätím sledovali dvere kostola. Na ich zvedavých tváričkách boli vidieť rozžiarené očka a tajomné úsmevy. Tichý šum občas prerušila otázka: „Mami, kedy už príde?“

„Videl som, že sa tu už niekde pohybuje,“ povedal pán farár. Vtom sa vo dverách kostola ozvalo zvonivé: „Ho ho ho, ahojte deti.“ Bol to naozajstný Mikuláš s anjelom z neba. Deti ich privítali radostným spevom a básničkami. Za to dostali od Mikuláša balíčky plné sladkých dobrôt.

Čert bol tento rok prepustený zo zamestnania, pretože v Dubodiele sú len dobré a poslušné deti. To povedal Mikuláš. A ten predsa vraví pravdu. Čo vy na to, milí rodičia, súhlasíte?

Z tejto krásnej tradície mali radosť nielen deti, ale aj rodičia, veď čo je krajšie, ako úprimná radosť našich detí?

Jitka Š., Radka K.

Spoločenská rubrika k 12. 12. 2023

Počet obyvateľov: 1017
Počet mužov: 504
Počet žien: 513

Zloženie obyvateľov podľa veku:

Vek	Počet obyv.
0 – 6	65
6 – 18	112
18 – 65	654
nad 65	186

NARODENÍ:

Teodor Kováč
Mária Petříková
Tamiia Ševčíková
Katarína Slavíková
Peter Milovský
Kiara Birasová
Lucia Laššová
Júlia Doktorová

ZOMRELÍ:

Petronela Urbanová
Anton Judiny
Ľudmila Petříková
Milan Mišina
František Ďurech
Emília Janíková
Anna Milovská
Eva Bakalárová
Anna Tašárová
František Doktor
Jaroslav Judiny
Vladimír Kulíšek
Oľga Ďurechová
Jakub Kobida
Amália Hostačná

PRISŤAHOVANÍ:

Rastislav Urban
Nicol Podmanická
Denisa Šiveňová
Juraj Baláž
Marek Ševčík
Peter Šprtél
Jozef Černý
Barbora Milovská
Ján Deraj
Laura Bydžovská
Marta Ševčíková
Miroslav Vašíček
Pavel Omasta
Andrea Reháková
Pavol Žáčik
Patrik Chromeček
Zuzana Žáčiková
Tamiia Žáčiková
Martin Červený
Stanislav Urban

ODSŤAHOVANÍ:

Andrej Mokrička
Bernardína Hromníková
Mária Kúdelová
Ema Knollová
Monika Malecová
Michaela Ondo Valková
Miriam Ježíková

JUBILANTI

50-roční:

Marcel Doktor
Martina Doktorová
Zdenka Doktorová
Ivana Hostačná
Ľuboš Judiny
Daniel Máčik
Andrea Malecová
Jana Malecová
Alena Mroceková
Peter Petřík
Renáta Petříková
Jozef Preháčka
Igor Proháčka
Kamil Repa
Tibor Síleš
Beáta Václavíková
Marcela Valková

60-roční:

Jozef Baláž
Ľudmila Kopecká
Karol Petřík
Eva Petříková
Ľudmila Šagátová
Ľubica Šulhánková
Jaroslav Varšányi
Oľga Varšányiová
Aladár Závodský

70-roční:

Ľubica Bednáriková
František Červený
Jozef Doktor
Mária Forgáčová
Milan Hoferík
Stanislav Chlup

Ľudmila Chrenková
Filoména Kopecká
Margita Kopecká
Miroslav Milovský
Dušan Petřík
Anna Petříková
Ján Stopka
Peter Šatura
Ľudmila Šťastná
Dušan Šťastný
Jaroslav Vetiška

80-roční:

Tatiana Birasová
Ľudmila Malecová
Jaroslav Maršálek
Cyril Pavlo
Mária Petříková

90-ročná:

Bernardína Petříková

25. výročie sobáša:

Marcel a Mária Kulíškoví
Stanislav a Martina Šťastní

40. výročie sobáša:

Anton a Darina Kováčovi

50. výročie sobáša:

Pavol a Oľga Doktoroví
Marián a Božena Struňákoví
Jozef a Anna Hlobeňoví

60. výročie sobáša:

František a Terézia Balážovi

MANŽELSTVO UZAVRELI:

Andrej Valko a Eliška Muchová
Andrej Repa a Lenka Žáčiková
Juraj Kopecký a Mária Šottníková
Samuel Ježík a Miriam Urbanová
Martin Žák a Katarína Šulhánková

Ľuboš Judiny a Terézia Viktorínová
Samuel Hrebíček a Ivana Kluvánková
Gabriel Bokros a Kristína Kopecká
Daniel Hecht a Radka Malecová
Ján Kalina a Monika Trnčáková

**Vážení občania,
požívame vás
na rozlúčku so starým rokom
a Silvestrovský ohňostroj
dňa 31. decembra
na námestie obce.
Pre návštevníkov
bude pripravené varené víno.**

**Vianočné sviatky krásne a tajomné,
pohľady vľúdne,
milé a vzájomné.
Nech pocit šťastia a radosti
v dušiach vašich prekvitá,
keď Štedrý deň k vám zavíta.
Redakčná rada**

LISTY • Vydáva: Obec Dubodiel, 913 23 Dubodiel č. 33 • IČO: 00311537

• e-mail: obecnyurad@dubodiel.sk • www.dubodiel.sk

Redakčná rada: Mgr. Ľudmila Šťastná, Mgr. Anton Prechádzka, Jitka Petříková

• Tlač: Leoprint, s.r.o., Trenčín • EV 5191/15 • ISSN 1339-9209 • Vychádza 2-krát ročne • Náklad: 400 výtlačkov

• Vydané: december 2023